

Nyíregyháza – Sóstógyógyfürdő története

Sóstógyógyfürdő - a természet ajándéka

A város és Sóstógyógyfürdő között helyezkedik el a sóstói erdő, amelyet az itt élők méltán neveznek a város tüdejének, gyöngyszemének, ékességének. Szívesen keresik fel fiatalok, idősek, sétálók és futkározók, akiknek erdei tornapálya, játszótér, esőbeálló, szalonnasütő helyek, sétányok épültek.

A "névadó" a 9,5 hektár területű, két részre osztott, sós vizű szikes tó, melynek átlagos mélysége 1,5 méter. Vízének sajátos gyógyerőt tulajdonítottak régtől fogva, már Mátyás király korában is ismerték Igrice néven. A tudós polihisztor, Jósa András szerint a tó vize meggyógyít "görvénykórtól, csúztól, köszvénytől, idült lobbos izzadmányoktól és egyéb virágnyelven

úgynevezett vérbetegségektől." A ma szakembere így fogalmaz: "sok oldott só-t tartalmazó nátriumkloridos termál víz, amely ... a brómos, jódos ásványvizek csoportjába sorolható." A gyógyvízzé minősített termálvíz kiválóan alkalmas gerinc betegségek, reumatikus, mozgásszervi és nőgyógyászati panaszok enyhítésére, rehabilitáció és utókezelés esetén.

Sóstógyógyfürdő - édes élet

A város asszonyai 1794-ben kaptak engedélyt arra, hogy Sóstón ruhát mossanak, három évtizeddel később pedig már megépült az első, négy káddal működő fürdőház, a vendéglő. Egy korabeli írás szerint Nyíregyháza már ekkor működtetett Sóstón a polgári jellegű szórakozást is kielégítő fürdőt. A gyógyvíz, az erdő vonzerejének bizonyítéka az 1866-ban megépült alpesi stílusú Svájci-Lak, a kor hangulatát a mai napig őrző panzió. Falai között megfordult Blaha Lujza, Krúdy, Karinthy és sok más művész, politikus. A városi polgárok, iparosemberek, bohém művészek kedvelt találkozó helye volt az 1911-ben megépült Krúdy Szálló és annak terasza, valamint mellette a szép vonalvezetésű, ma már műemlék víztorony. Új fejezet kezdődött Sóstógyógyfürdő történetében az 50-es évek végén, amikor a szikes vizű tó már nem elégítette ki a lakosság igényeit, s felfedezték, hogy a föld alatt 50 fokos hévíz rejlik.